

همبستگی برای ایرانی آزاد

بیانیه شماره ۸

۲۵ دسامبر ۲۰۰۳

او با دفاع کردن از حکومت اسلامی نشان داده است که رعایت حقوق ظالمین فراتر از حقوق مظلومین است و اگر چنانچه روزی وکالت صدام حسین را بعهده بگیرد نبایستی زیاد تعجب نمایم. هم میهن، دست اندرکاران حکومت بویژه اصلاح طلبان و احزابی که وجودشان در زیر سایه آن حکومت معنا میابد، نگران از حادثه ای هستند که کمتر از دو ماه دیگر روی خواهد داد. وحشت آنان از بدست آوردن قدرتی است که ملت ایران از برکت عدم شرکت خود در انتخابات نصیبش خواهد شد؛ از اینرو تمام همت خود را گذاشته اند تا بهروسیله مردم را به شرکت در آن بکشانند، آنان بخوبی از عواقب عدم مشارکت مردم آگاهند و میدانند که بعد از آن حکومت درجاده ای قرارمیگیرد که شیب تندش او را سرنگون خواهد کرد. هم میهن، انجمن «همبستگی برای ایرانی آزاد» از هم میهنان خود دعوت مینماید، از این فرصت تاریخی که پیش میاید استفاده کرده و از شرکت در این انتخابات که تنها برای دادن مشروعیت به حکومت است پرهیز نموده و فراموش نخواهیم کرد که دادن مشروعیت پذیرفتن استبداد است؛ در خاتمه به سردار سازندگی که گفته است «با عدم شرکت در انتخابات چیزی عوض نخواهد شد» یادآوری مینماییم: بزرگترین نعمتی که از این راه نصیب ملت ایران خواهد شد، همانا تشخیص لزوم همبستگی برای بدست آوردن آزادی است و سرانجام، مردم ایران به اتفاق زمینه یک همه پرسی برای «نه گفتن به حکومت را خواهند ساخت».

انجمن همبستگی برای ایرانی آزاد - پاریس

azadegan@ifrance.com

بیانیه های انجمن در سطح وسیعی در ایران و سایر نقاط جهان از طریق ایمیل ارسال میگردند. چنانچه مایل به دریافت آنها نمیباشید لطفاً ما را آگاه نمایید.

سرنوشت عبرت انگیز دیکتاتور عراق به پایان رسید و پرونده ایکه بسته شد، دلالت بر پایان کار کسانی میکند که برای حفظ قدرت، با زیر پا گذاشتن حقوق انسانها دست به هر جنایتی میزنند. از اینرو کردار بلندپایگان حکومت اسلامی بویژه گفتار نسنجیده محمد خاتمی که منکر وجود زندانیان سیاسی و مطبوعاتی در ایران شده بود، از آنجایی سرچشمه میگیرد که خوب میداند بزودی حکومت با واقعیت تلخی روبرو خواهد شد و کوس رسوایی مشروعیتش با عدم شرکت مردم در انتخابات مجلس به صدا در خواهد آمد و به تبع آن برای بعضی ها ناخوشایند خواهد بود که مهمترین منبع درآمدشان دچار تحولات عمیق سیاسی و اجتماعی گردد؛ از اینرو فریخته بانویی که از پاریس به تهران رفت، آنچنان مجذوب انتخاب کنندگانش شده است که همت خود را تنها معطوف به خواستها و اموری کرده است که نه تنها ذره ای از مشکلات مردم ایران کم نمی نماید بلکه بر آنها نیز میافزاید. ایشان بجای دلسوزی برای انسانهاییکه به عناوین مختلف سیاسی و مطبوعاتی در زندانهای حکومت اسلامی زیر شدیدترین ناملایمات قرار دارند، ضمن سرزنش کردن قربانیان یازدهم سپتامبر، نگران سرنوشت دیکتاتور پیشین عراق گشته و خواستار محاکمه او در دادگاهی میشود که در آن احکامی مانند اعدام وجود ندارند؛ اما ایشان باید بدانند که بنام حقوق بشر نمیشود حق ملت عراق را پایمال نمود و جنایتکاری را به ساحل نجات رسانید. ایکاش بجای ابراز تاسف از اینکه چرا همراه جایزه اش به او کلید طلایی نداده اند تا بتواند قفل زندانهای سیاسی جهان را بگشاید، با یک اراده و همت آهنی در راه نجات کسانی میرفت که سالهاست جوانی خود را بخاطر یک حرف و یا نشان دادن پیراهنی در زندانهای حکومت اسلامی از دست میدهند. برنده جایزه صلح نوبل که شجاعتش در سرنکردن حجاب اسلامی در خارج از کشور بوده است، درست میگوید که اگر «حقوق بشر از سوی دولتها اجرا نشود راهی جز قیام بز ضد ظلم و فشار وجود نخواهد داشت»، از اینرو در مقام جلوگیری از این رویداد نه تنها گفتار و کردارش راوقف آن نموده است که کوچکترین لطمه ای به ماهیت حکومت وارد نگردد، بلکه در محافلی که از او پذیرایی میشد نیز از میزبانانش خواسته است تا به کمک اصلاح طلبان ورشکسته بشتابند تا هم حکومت برقرار بماند و هم معاملات پر منفعت ادامه یابد. ایشان با گذاشتن حجاب بر سر واقعیت ها به تحریف حقایق پرداخته و اسلام را آیینی دموکراسی میداند و من غیر مستقیم مهر تایید بر جنایت هایی میزند که در طول تاریخ این حکومت طبق فتوا انجام شده اند.